

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 1. září 2011 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Pšenici a přísedících Rudolfa Žárského a Bc. Josefa Solanského, t a k t o :

Obžalovaný

xxx ,

nar. xxx v Bílovci, trvale bytem xxx, okres Nový Jičín, uchazeče o zaměstnání vedeného v evidenci ÚP Bílovec,

j e v i n e n , ž e

1) dne **13.1.2010** okolo 17:00 hod. v obci **Kujavy**, obvod Okresního soudu v Novém Jičíně, na silnici č. III/46424 řídil po předchozím požití alkoholických nápojů osobní motorové vozidlo zn. Renault Thalia, rz: xxx ve směru od Fulneku na Pustějov, s tímto u Restaurace Babička přešel do protisměru až k levému okraji komunikace, kde levou přední částí vozidla zezadu srazil ve stejném směru jdoucího chodce Jaromíra Macko, který byl nárazem odhozen na přední nárazník zaparkovaného osobního motorového vozidla zn. Opel Tigra, rz: xxx majitelky xxx, poškozený xxx při nehodě utrpěl mnohočetná zranění, kdy v důsledku roztržení mozkového kmene při zlomeninách klenby a spodiny lební na místě zemřel, přičemž odběry krve provedenými v 18.30 hod. a 19.00 hod. u něj byla zjištěna přítomnost 3,40 g/kg a 3,43 g/kg alkoholu v krvi, kdy v době nehody byl pod vlivem těžké alkoholové ebrity vylučující bezpečné řízení motorového vozidla,

2) dne **13.1.2010** okolo 17:00 hod. v obci **Kujavy**, obvod Okresního soudu v Novém Jičíně, na silnici č. III/46424 poté, co měl jako řidič osobního vozidla zn. Renault Thalia, rz: xxx účast na dopravní nehodě, při které došlo k úmrtí poškozeného chodce xxx, se žádným

způsobem nezajímal o stav poškozeného a o případné poskytnutí pomoci, po nehodě dále pokračoval v jízdě a následně s vozidlem po ujetí cca 150 metrů havaroval do u pravého okraje komunikace nahnutého sněhu, kdy poskytnutí pomoci poškozenému nebylo vzhledem k tomu, že byl nezachránitelný a na místě zemřel, možné,

t e d y

- jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy (1),
- úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu (1),
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač by tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, čehož se dopustil v úmyslu přečin spáchat, avšak k dokonání přečinu nedošlo (2),

č í m ž   s p á c h a l

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku (1),
- přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (1),
- pokus přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1 k § 151 trestního zákoníku (2),

a   o d s u z u j e   s e

podle § 143 odst. 3 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se **ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 6 /šest/ let.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se mu **ukládá ochranné protialkoholní léčení, podle § 99 odst. 4 trestního zákoníku v ústavní formě.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ 41197518, škodu ve výši 2.365,- Kč.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se **poškozené xxxx, nar. xxx, bytem xxx, a xxx, nar. xxx, bytem xxx, odkazují s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 13. 1. 2010 kolem 17:00 hodin projížděl obžalovaný obcí Kujavy ve směru od Fulneku na Pustějov, kdy před restaurací Babička vjel se svým vozem Renault Thalia, rz: xxx do protisměru, až k levému okraji komunikace, kdy levou přední částí vozidla zezadu srazil ve stejném směru jdoucího chodce xxx, kterého nárazem odhodil na přední nárazník zaparkovaného automobilu Opel Tigra, kdy poškozený na následky utrpěných zranění na místě zemřel. Obžalovaný, aniž by zastavil a zajímal se o zdravotní stav poškozeného, pokračoval v jízdě a následně po ujetí asi 150 metrů havaroval s vozidlem do nahnutého sněhu u pravého okraje komunikace. Tohoto všeho se obžalovaný dopustil po požití alkoholických nápojů, kdy odběry provedenými v 18:30 hod. a 19:00 hod. u něj byla zjištěna přítomnost 3,40 g/kg, resp. 3,43 g/kg alkoholu v krvi.

Výše uvedený skutkový stav soud zjistil z výpovědí svědků xxx, z které se podává, že když vyšel ven z obecního sálu v Kujavách, viděl auto obžalovaného nabourané ve sněhové bariéře, obžalovaný seděl za volantem se sklopenou hlavou, auto bylo nastartované. Svědek otevřel dveře, zeptal se obžalovaného, co to dělá, ten však vůbec nereagoval. Vzal mu tedy klíče od vozidla a poslal jej domů pěšky, auto poté odvezl,

svědka xxx, který uvedl, že kolem 17. hodiny procházel s manželkou kolem základní škody a zaregistroval proti nim jedoucí auto. Kvůli úzkému chodníku šli z manželkou za sebou, byl k ní otočený, aby se mohli bavit, když tu uslyšel ránu. Podíval se před sebe a viděl auto, jak pokračuje v jízdě. Nevěnoval pozornost stylu jízdy auta, až došli před hospodu, zjistili, že na zemi leží muž,

a svědkyně xxx, z které se podává, že šla z práce a viděla auto zapíchnuté v závěji. Seděl tam obžalovaný. Čekala na místě až do příjezdu policie, obžalovaný zatím odešel domů. Obžalovaný na ni působil mírně zmateně, neví, zda to bylo alkoholem nebo šokem,

zejména však ale ze znaleckých posudků a výslechu znalců.

Z výpovědi a znaleckého posudku xxx tak soud zjistil, že rychlost jízdy vozidla Renault Thalia před střetem s chodcem byla 40-48 km/h, tato rychlost byla přiměřená dosvitu tlumených světel a byla přiměřená snížené adhezi vozovky, případně při horním rozmezí jízdy vozidla byla o 1 km/h vyšší než přiměřená rychlost snížené adhezi vozovky. Rychlost jízdy vozidla v době střetu byla rovněž 40-48 km/h, vozidlo se v době střetu pohybovalo levým obrysem při levém okraji vozovky, případně cca 0,8 m levým obrysem od levého okraje vozovky. Vzhledem k poškození vozidla je technicky přijatelná poloha chodce při vzpřímené chůzi zády k příjíždějícímu vozidlu, rychlost pohybu chodce byla v době střetu 5,0-2 km/h. Místo střetu vozidla s chodcem je z technického hlediska přijatelné a vypočteno ve vzdálenosti cca 0,0-6,0 m před VBM a cca 0,0 -1,0 m od PBM, tj. levého okraje vozovky ve směru jízdy vozidla Renault.

Ze směru jízdy vozidla je patrné, že jízda řidiče vozidla Renault probíhala v protisměru – levým jízdním pruhem, řidiči nic nebránilo jízdě při pravém okraji vozovky, pokud by jel při pravém okraji vozovky, tak by střetu s chodcem zabránil. K zabránění střetu by řidič nemusel vyvinout žádné větší úsilí. Z vyšetřovacího pokusu bylo zjištěno, že chodec u levého okraje vozovky byl viditelný ze vzdálenosti cca 50 metrů před vozidlem a řidič vozidla mohl případnou změnou směru jízdy na chodce reagovat, mohl se vrátit zpět do pravého jízdního pruhu ve směru jízdy. Chodec se

pohyboval při levém okraji ve směru své chůze, k přijíždějícímu vozidlu byl otočen zády a tím neměl možnost reagovat na směr jízdy vozidla Renault, nemohl odvrátit střet s přijíždějícím vozidlem. Chodec mohl odvrátit střet s vozidlem, pokud by použil chodník, který je na pravé straně, tento byl v době nehody schůdný. Svou polohou na vozovce, případně pohybem u levého okraje vozovky chodec nevytvořil řidiči překážku náhlou ani neočekávanou.

Příčinou dopravní nehody byl chybný směr, způsob jízdy a nereagování na chodce řidičem vozidla Renault. Vozidlo v době střetu nebrzdilo.

Ze znaleckého posudku Ústavu soudního lékařství soud zjistil, že mechanismem úrazového děje je dopravní úraz chodce jdoucího při levém okraji vozovky sraženého souběžně jedoucím osobním automobilem značky Renault Thalia po přejetí do protisměru s následným odhozením chodce mimo vozovku vlevo na zaparkované vozidlo Opel Tigra. Tupé násilí velké intenzity směřovalo především proti trupu a hlavě zezadu a zprava. Místem prvního kontaktu byl pravý bérce poškozeného, tupé násilí směřující proti trupu zezadu způsobilo sériové zlomeniny žeber v rozsahu zadní plochy hrudního koše spolu s rozvolněním hrudní páteře mezi 3. – 4. hrudním obratlem. Současně došlo ke zhmoždění zadních částí obou plic a částečnému rozvolnění křížokýčelního kloubního spojení vpravo. Tupé násilí směřující proti hlavě poškozeného zezadu a více zprava vedlo k tříštivé zlomenině lební spodiny, ke zhmoždění mozku, mozečku i mozkového kmene s jeho roztržením mezi Barokovým mostem a prodlouženou míchou. Posledně jmenované zranění je neslučitelné se životem a vedlo ke smrti poškozeného.

V okamžiku sražení se poškozený nacházel ve vzpřímené poloze a k přijíždějícímu vozidlu byl natočen zády a více svým pravým bokem. Rozhodná zranění vznikla při sražení chodce jedoucím automobilem. Bezprostřední příčinou smrti je roztržení mozkového kmene při zlomeninách klenby a spodiny lební. Nastalá smrt je v příčinné souvislosti se zraněními vzniklými dne 13. 1. 2010. S ohledem na příčinu smrti poškozený nebyl zachránitelný.

Ze znaleckého posudku z toxikologie a výsledku znalkyně xxxse podává, že za předpokladu obžalovaný začal s požíváním alkoholických nápojů předmětného dne v 08:00 hodin ráno a hladina alkoholu v krvi před počátkem požívání alkoholu byla negativní, musel by vypít cca 17 – 19 12-ti stupňových piv nebo 1 – 1,2 litry 40% alkoholu nebo 3,5 – 4 litry vína, aby byla hladina alkoholu v době odběru krve na alkohol dne 13. 1. 2010 v 18:30 hod 3,4 g/kg.

Vyjdeme-li z hodnot dechových zkoušek a hodnot objektivně stanovených koncentrací alkoholu v krvi, kdy tyto stoupají, pak obžalovaný mohl část alkoholických nápojů požívat ještě krátce před dopravní nehodou. Nelze s určitostí říci, že obžalovaný nepožil alkoholické nápoje i po dopravní nehodě, nicméně díky krátkému času, který uplynul od dopravní nehody k dechovým zkouškám a odběru krve a vysokým koncentracím alkoholu v krvi není možné, aby požíval alkoholické nápoje pouze po nehodě, musel konzumovat alkoholické nápoje i před dopravní nehodou. Vyjdeme-li navíc z výpovědí svědků o chování obžalovaného bezprostředně po dopravní nehodě, pak jde o projev středního až těžkého stupně opilosti s hladinou alkoholu v krvi v rozpětí minimálně 2,0 – 3,0 g/kg. Je krajně nepravděpodobné, aby stanovenou hladinu alkoholu v krvi dosáhl konzumací alkoholu během 20 minut.

Pokud obžalovaný neužíval léky s obsahem alkoholu, tak tyto nemohly ovlivnit hladinu alkoholu ve smyslu jejího zvýšení. Léky, jejichž seznam byl předložen, nemohou hladinu alkoholu ovlivnit, mohou pouze ovlivnit účinek alkoholu, avšak nijak dramaticky.

Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie se podává, že obžalovaný je osobou závislou na alkoholu. V době znaleckého vyšetření se u něj manifestoval motorický neklid, vegetativní dyskomfort, nahrazení kognitivních schopností. V takovém obraze se projevil i při psychologickém

vyšetření. Toto vyšetření u něj neprokázalo výraznější organickou deteoriaci, diskrétní změny jsou plně v souladu s alkoholovou anamnézou, která u něj je. Informace kolem abusu alkoholu on dával poměrně zkruslané, tam bylo nutno spíš posoudit klinický obraz, protože neexistoval jiný zdroj informací než vyšetřovací spis a informace obžalovaným podávané. Ale i toto bylo dostačující k tomu, aby znalec u pana obžalovaného stanovil závislost na alkoholu, s vytvořenou chorobnou toxikomanickou vazbou, která u něj podmiňuje potřebu doplňování si hladiny alkoholu, aby se udržel „provozuschným“. Snížení alkoholu u něj vede k projevu motorického neklidu, nesoustředivosti, třesům. To potom souvisí s tím, že schopnost odolat napití prvního doušku je podstatně snížena, protože když se nenapije, tento dyskomfort se u něj prohlubuje.

V inkriminovanou dobu obžalovaný jednal pod vlivem těžké alkoholové ebriety, kdy hodnoty byly kolem 3 promile. Tomu odpovídá i klinický obraz těžké alkoholové ebriety. Výhradně tato ebrieta u něj vedla k podstatnému snížení schopnosti rozpoznávací a ovládací. Pokud by alkoholizován nebyl, tak by nebyl důvod ke snížení těchto schopností. xxx, která byla vyslychána před xxx se vyjádřila k možné interakci. xxx však obžalovaný nesdělil, že by v té době bral nějaká farmaka. K těm zaujímal spíš negativistický postoj, ale je samozřejmě obecně známé, že pokud bere člověk léky, neměl by pít alkohol.

Stav alkoholové závislosti je poměrně závažný a vyžaduje medicínská opatření. Znalec doporučil uložení ústavní protialkoholní léčby, kdy má za to, že ambulantní forma by byla nedostatečná vzhledem k nedostatečné kritice, bagatelizování a minimalizování důsledků abuzu alkoholu. Kdyby byl obžalovaný hospitalizovaný a naplnily by se medicínské programy, tak by znalec nenavrhol ústavní léčbu, ale protože obžalovaný léčení nepodstoupil, nezbyvá než ústavní protialkoholní léčbu navrhnout. Je velice malá pravděpodobnost, že by obžalovaný se dostal ze své závislosti na alkoholu sám bez odborné pomoci. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro společnost. Alkoholová závislost vede u obžalovaného ke ztrátě způsobilosti řídit motorová vozidla.

K výpádkům paměti znalec uvedl, že samy o sobě nejsou forenzně významné. Je to v důsledku míry alkoholizace. Při hladině alkoholu 3 promile tyto výpádky paměti jsou poměrně časté. Dají se tušit ostrůvkovité výpádky paměti, nejedná se o kontinuální. V daném případě, i když jsou tam 3 promile alkoholu, je si obžalovaný vědom, že se něco přihodilo. Je to svým způsobem jakoby šoková, stresující situace, která vede k potřebě vytěsnit tento traumatizující zážitek. Je tam dvojí vysvětlení, buď skutečně výpadek v paměti byl alkoholový, nebo snaha o vytěsnění nepříjemného, traumatizujícího zážitku.

Hladina 3 promile alkoholu byla nad rámec běžné potřeby obžalovaného. Aby zamezil dyskomfortu, je potřeba si udržovat hladinu řádově okolo 1 promile. K přímému dotazu soudu znalec uvedl, že obžalovaný na něj působí jako typický člověk závislý na alkoholu.

Spáchání skutku je dále prokázáno listinnými důkazy, a to protokolem o nehodě v silničním provozu, fotodokumentací a protokolem o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem.

S ohledem na znalecké posudky, výpovědi svědků, které jsou s nimi ve shodě a rovněž listinné důkazy má soud po provedeném dokazování za prokázáno, že obžalovaný, ač požil velmi velké množství alkoholických nápojů, kdy odběry krve byl zjištěna v 18:30 hod. a 19:00 hod. hladina alkoholu v krvi 3,40 a 3,43 g/kg, řídil osobní motorové vozidlo Renault Thalia, kdy přešel do protisměru a srazil chodce jdoucího při levém okraji vozovky ve stejném směru, kterému způsobil zranění, kterým tento na místě podlehl, nezastavil, nepřesvědčil se, zda může poškozenému pomoci, ale od nehody ujel, kdy po 150 metrech narazil do sněhové bariéry, tedy jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy, úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač by tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, čehož se

dopustil v úmyslu přečin spáchat, avšak k dokonání přečinu nedošlo a naplnil tak po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu přečinů usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a pokusu přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1 k § 151 trestního zákoníku.

Jak již bylo uvedeno výše, je obžalovaný jednoznačně usvědčován zejména znaleckými posudky, a to z oboru dopravy, kdy znalece stanovil místo střetu, vysvětlil, k dotazům obhájce, proč toto místo střetu nemohlo být jinde a jednoznačně jako příčinu dopravní nehody označil způsob jízdy obžalovaného, kdy poškozený tomuto nevytvořil ani překážku náhlou a neočekávanou. Znalkyně z oboru toxikologie jednoznačně vyloučila, že by obžalovaný mohl konzumovat alkoholické nápoje až po nehodě, nebo že by se do uvedeného stavu dostal konzumací alkoholu v rozmezí 20 minut. Uvedla, že obžalovaný byl v době nehody ve stavu těžké opilosti. Znalecký posudek Ústavu soudního lékařství jednoznačně stanovil, že smrt poškozeného nastala v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou, zranění, která poškozený utrpěl byla neslučitelná se životem, nebylo možno ho zachránit. Xxx uvedl, že obžalovaný je těžce závislý na alkoholu, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nápravy nelze dosáhnout jinak, než ústavním léčením.

S ohledem na shora uvedené důkazy, které jsou ve vzájemné shodě, tak soud nemohl uvěřit tvrzení obžalovaného, který u hlavního líčení využil svého práva a nevyповídal a byla tak čtena jeho výpověď z přípravného řízení, že uvedeného dne si dal asi v 10:00 hodin dvě desetistupňová piva a po příjezdu domů ještě jedno. Potom už žádný alkohol nepožil, účelovou se snahou vyvinít tehdy ještě manžela se soudu jeví i výpověď svědkyně xxx, která uvedla, že v uvedený den ji obžalovaný, tehdy ještě její manžel, vyzvedl před školou v Kujavách. Byli domluveni, že pojedou k řezníkovi do Fulneku a ona si ještě vyřídí své osobní věci. Přijel jejich vozidlem Renault a před školou si předali řízení, do Fulneku řídila ona. Když přijeli do Fulneku, klíčky předala manželovi, protože říkal, že půjde vyzvednout kosti, tak, aby se s nimi nemusel tahat, že je naloží do auta a přijde za ní ke kadeřníkovi. Přišel, potom spolu obešli pár obchodů, protože nerad chodí po obchodech říkal, že ji počká u auta, ale ona mu řekla, ať jí jde naproti a pomůže z drogerie odnést prášek. Naproti nepřišel. Když vyšla z drogerie, viděla, že odjíždí jiným směrem, myslela, že si jede něco vyřídít a vrátí se pro ni. To mohlo být kolem 16.45 hod. Šla směrem, kterým odjel, ale neviděla nikde zaparkované auto, proto se vrátila zpátky na náměstí a uviděla manžela, jak projel kolem ní, aniž by si jí všiml. V podstatě ji ve Fulneku zapomněl, a protože jí už ujel pátý autobus do Kujav, musela počkat v restauraci na sedmý autobus a tam ji zastihl telefon od přítelkyně jejího syna, že manžel spáchal dopravní nehodu zřejmě se smrtelnými následky. Ve Fulneku mohl být sám bez ní asi půl hodiny. Ten den na manželovi nepoznala, když pro ni přijel, že by byl pod vlivem alkoholu. Do dneška si nedokáže vysvětlit, proč ji ve Fulneku nechal a z neznámých důvodů odjel. Manžela poté viděla až na místě činu, kam ji odvezl švagr, když jej odvážela policie. To byl zmatený. Bavila se s ním až na druhý den ráno, kdy se normálně chystal do práce. Vůbec nevěděl co se stalo. Když mu to řekla, úplně se zhroutil. Když se s manželem o tom později bavila, vůbec neví co se stalo, proč z Fulneku odjel.

Viděla manžela, když ho přivezli policisté, neví už kolik bylo hodin. Normálně si lehl na gauč a usnul. Neviděla po svém příchodu domů ani v kuchyni ani v obývacím pokoji na stole žádné láhve od alkoholu.

Když pro ni přijel, připadal jí normální a ona na něm pozná, když je pod vlivem alkoholu. V řízení se přehodili proto, že když jezdili spolu, tak vždy řídila ona. Znájí se od roku 1992, jak už uvedla, pozná na něm účinky alkoholu, ale na místě nehody nic takového nezaregistrovala. Manžel měl podle jejího názoru psychické problémy, když přišel o práci, jeho chování se zhoršovalo, začal

mluvit sám pro sebe, rozhazovat rukama. Na místě nehody s manželem mluvila, necítila z jeho dechu žádný alkohol. Domnívala se, že mu asi muselo přeskočit, když ji nechal ve Fulneku a ujel, poté, co spolu navštívili několik obchodů. Nedokáže si vysvětlit, jak mohl mít v krvi v době odběru takové množství alkoholu. Naposledy se s manželem ve Fulneku viděli před drogerií, když se rozešli, od té doby do doby, kdy jej viděla kolem ní projet, aniž by na ni reagoval, mohlo uplynout cca 20 minut.

Obžalovaný je stíhán pro tři přečiny, svým jednáním hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy, způsobil jím neodčinitelný následek a nezanedbatelná je i okolnost množství alkoholu v krvi obžalovaného. Za této situace má soud za to, že na něj nelze působit jiným, než nepodmíněným trestem odnětí svobody, a to, s ohledem na okolnosti případu, zejména spáchání více přečinů a neexistenci polehčujících okolností, s výměrou blíže středu zákonné trestní sazby. Státní zástupcem navrhaný postup považuje soud za nepřiměřeně přísný, kdy v komentáři k § 43 odst. 1 trestního zákoníku se hovoří, že tohoto postupu se užije, pokud trestní sazba trestného činu nejpřísněji trestného nepostačí k naplnění účelu trestu. Soud má za to, že výměra trestu daná pro přečin podle § 143/1, 3 trestního zákoníku je dostačující a nevyžaduje zvýšení horní hranice trestní sazby nepřísňěji trestné o jednu třetinu.

Protože obžalovaný splňoval podmínky ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému bylo nezbytné uložit rovněž trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Státní zástupce navrhoval výměru tohoto trestu na samé horní hranici zákonné sazby. Soud vzal v úvahu délku uloženého nepodmíněného trestu, po dobu jehož výkonu trest zákazu činnosti nepoběží a zároveň závěry znaleckého posudku, podle kterého zdravotní stav obžalovaného neumožňuje řízení motorového vozidla a řidičský průkaz mu tedy bude odebrán ze zdravotních důvodů a stanovil výměru trestu zákazu činnosti nad polovinou zákonné sazby.

Xxx se jak ve svém znaleckém posudku, tak při výslechu u hlavního líčení jednoznačně vyjádřil k závislosti obžalovaného na alkoholu, k tomu, že jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, a že nápravy může být dosaženo toliko ústavním léčením. Proto soud zároveň obžalovanému uložil ochranné protialkoholní léčení, a to v ústavní formě.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, protože škoda jí vznikla v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a škodu přesně vyčíslila, uložil soud obžalovaném povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozené VZP škodu v požadované výši uhradit. K trestnímu řízení se rovněž řádně a včas připojili poškozené xxx a xxx, sestry poškozeného, s částkou představující rozdíl mezi částkou vyplacenou jim pojišťovnou a výší zákonného nároku na náhradu škody. Přesto, že se soud neztotožňuje se závěrem pojišťovny, že na dopravní nehodě má podíl viny i poškozený tím, že nešel po chodníku, odkázal obě poškozené s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť obžalovaný poškozeným část způsobené škody uhradil, soudu však v době vyhlášení rozsudku nebyla známa přesná výše uhrazené škody jednotlivým poškozeným a dokazování v tomto směru by přesáhlo potřeby trestního stíhání (§ 229 odst. 1 trestního řádu).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

**Okresní soud v Novém Jičíně
dne 1. září 2011**

**Mgr. Jaromír Pšenica, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Tomanová